

GÜLCH CSABA  
*Élet-képek*

1.

A rózsá lelke az a halott csepp,  
mi, ha kész vagy rá, befogható,  
kövek törnek porrá illatától,  
s csendet teremt a Mindenható.

2.

A kalitka ajtaja nyitva maradt,  
hajnalra dér csípte meg a körtét,  
az órából szakadt mutatók árnyát  
az angyalok akkor halálra törték.

3.

Tükörben élsz, a mosolytól távol,  
az utolsó mozdulat magánya ajándék,  
magadban lázadsz a semmi hangján,  
szemem borítsd be s a tengerig látnék.

4.

A fahéj a befőttben táncolni kezdett,  
az ízes lével bekentem arcodat,  
rám csapta a hajnal a konyha ajtót,  
de megvigasztalt a felhős alkonyat.

5.

Fényképezz le, ma szép vagyok,  
a messzi érintés utáni semmi,  
a villanás előtt üres papírhajók,  
rég nem ült már bennük senki.

6.

Ujjaid begyéből szökik a melegség,  
mosolyodból még szép titok árad,  
elviszlek egyszer a Hold udvarába  
és könnyű habcsókkal kínállak.

7.

A virágok szerelmének illata  
csendben fürdetett messzeség,  
elhagyhat egyszerre minden lélek,  
ha Isten sóhaja benned él.